

Sygn. akt VIII U 66/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Igor Ekert

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2017 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy E. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do niezrealizowanego świadczenia

na skutek odwołania E. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 marca 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje E. T. prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym małżonku W. T. w postaci prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) za okres od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 30 października 2016 roku.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

VIII U 66/17

UZASADNIENIE

Dnia 16 marca 2016 roku ubezpieczony W. T. wniósł o przeliczenie wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 roku, Nr 887.) – zwanej dalej ustawą emerytalną.

Decyzją z dnia 24 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury, albowiem nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (tzw. wwpw) emerytury nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie wniosku złożonego dnia 16 marca 2016 roku oraz zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania.

Na uzasadnienie podano, że organ rentowy obliczył wwpw świadczenia na podstawie przedłożonego przez ubezpieczonego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1978-1990. Z uwagi na fakt, że do obliczenia wwpw świadczenia należało przyjąć zarobek z 20 dowolnie wybranych lat, to organ rentowy za pozostały okres przyjął minimalne wynagrodzenie za pracę – art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej. Organ rentowy obliczył, że wwpw świadczenia za 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wyniósł 229,66%.

Ubezpieczony zmarł dnia 30 października 2016 roku.

E. T. wstąpiła do sprawy, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym małżonku W. T. w postaci prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej za okres od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 30 listopada 2016 roku.

E. T. oświadczyła, że wspólnie ze zmarłym małżonkiem prowadziła gospodarstwo domowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w kopalni węgla kamiennego w okresie od dnia 18 listopada 1963 roku do dnia 30 czerwca 1990 roku.

Decyzją z dnia 21 sierpnia 1989 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej, której wysokość zmniejszył w związku z kontynuowaniem zatrudnienia pracowniczego.

Zakład pracy ubezpieczonego posiada dokumentację płacową ubezpieczonego tylko za lata 1978-1990, i na tej podstawie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druk Rp-7). Za wcześniejszy okres zatrudnienia ubezpieczonego dokumentacja uległa zniszczeniu.

Organ rentowy do obliczenia wwpw świadczenia przyjął minimalne wynagrodzenie za pracę za brakujące lata, a następnie wykaz zarobków przedstawionych przez pracodawcę na druku Rp-7 za lata 1978-1990.

W toku postępowania ubezpieczony przedstawił legitymację ubezpieczeniową, w której podano zarobki za lata 1965-1967. Na tej podstawie obliczono wwpw świadczenia w następujący sposób:

1965

61 698,30 zł : 22 404 zł (średnia krajowa) = 275,39%

1966

60 429,80 zł : 23 208 zł (średnia krajowa) = 260,38%

1967

65 724,10 zł : 24 192 zł (średnia krajowa) = 271,68%

1	1978	252,97%	
---	------	---------	--

2	1979	268,77%	
3	1980	342,02%	
4	1981	295,30%	
5	1982	393,29%	
6	1983	391,99%	
7	1984	395,13%	
8	1985	392,00%	
9	1986	460,79%	
10	1987	352,86%	
11	1988	367,70%	
12	1989	312,77%	
13	1990	127,88%	
14	1965	275,39%	
15	1966	260,38%	
16	1967	271,68%	
17		0,00%	
18		0,00%	
19		0,00%	
20		0,00%	
		5160,92%	:20

		258,05%	
--	--	---------	--

/dowód z: akt ZUS, akt osobowych i legitymacji ubezpieczeniowej ubezpieczonego/.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. T. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15 [podstawa wymiaru składek], z uwzględnieniem art. 110 ust. 3 [wyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru], jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony W. T. spełniał przesłanki zawarte w art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej.

Należy zwrócić uwagę, że organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję na podstawie przedłożonego przez ubezpieczonego dowodu, tj. druku Rp-7 za lata 1978-1990. Z uwagi na brak zarobków za wcześniejsze lata, organ rentowy przyjął minimalne wynagrodzenie za pracę – zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej. W przypadku ubezpieczonego należało obliczyć wwpw z okresu dowolnie wybranych 20 lat zatrudnienia pracowniczego poprzedzających rok, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie świadczenia w trybie art. 110a ustawy emerytalnej, z tym że część okresu musiała przypadać po nabyciu prawa do emerytury.

Ubezpieczony mógł w postępowaniu przed organem rentowym wykazać wysokość swoich zarobków za okres przed 1978 rokiem, czego nie uczynił. Dopiero w postępowaniu sądowym został przeprowadzony dowód z akt osobowych i legitymacji ubezpieczeniowej ubezpieczonego na okoliczność uzyskiwanego zarobku. Postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić wysokość wynagrodzenia za lata: 1965-1967 oraz ponownie ustalić wwpw świadczenia, którego wartość przekracza 250%.

Skoro zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej, to na podstawie tego przepisu i art. 136 ust. 1 ustawy emerytalnej oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało uwzględnić odwołanie i przyznać prawo do niezrealizowanego świadczenia w postaci ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej za okres od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 30 października 2016 roku.

(-) SSO Grzegorz Tyrka